



Arrestnummer C/ 2221 / 2016
Repertoriumnummer 2016 / 3601
Datum van uitspraak 12 oktober 2016
Rolnummer 1995/P/979
Notienummer parket-generaal 1995/PGA/979 1995/VJ11/979

Urbanisatie
HDD

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

twaaifde kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000688853-0001-0014-01-01-1



1995/PGA/979 – 1995/VJ11/979

Het OPENBAAR MINISTERIE

en

1634

De GEMEENTE

vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en
schepenen,
Gemeentehuis, te

burgerlijke partij

vertegenwoordigd door meester August Meeusen, advocaat bij de
balie van Antwerpen

tegen

1.

geboren te
wonende te

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door mr. Louis Leysen sr. en mr. Steven De
Coster, beiden advocaat bij de balie van Antwerpen



2.

geboren te
wonende te

beklaagde

vertegenwoordigd door mr. Louis Leysen sr. en mr. Steven De
Coster, beiden advocaat bij de balie van Antwerpen

en inzake

**HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE
GEMEENTE**

Gemeentehuis te

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door mr. August Meeusen, advocaat bij de balie
van Antwerpen

en inzake

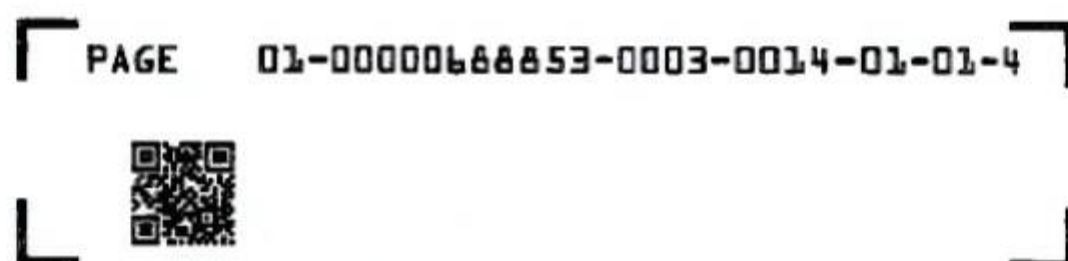
DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR

aangesteld voor het grondgebied van de provincie Antwerpen,
met zetel te 2018 Antwerpen, Lange Kievitstraat 111-113 bus 55

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door mr. Johan Claes, advocaat bij de balie van
Antwerpen

1. Ten laste gelegde feiten



Te:

De eerste en de tweede

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

Bij inbreuk op de arts. 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de arts. 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

de eerste als eigenaar van de grond of als opdrachtgever en/of uitvoerder der werken,
de tweede als uitvoerder en/of opdrachtgever der werken,

op het onroerende goed gelegen te
gekadastraerd als
met een oppervlakte van 2 a en 15 ca,

eigendom van

geboren te

de hierna vermelde werken in art. 44 omschreven

A.

tussen 1 januari en 13 juli 1988

te hebben uitgevoerd

en van dan af tot 1 oktober 1991

te hebben instandgehouden,

nl. een fundament in betonbalken met houten chalet te hebben opgericht,

┌ PAGE 01-00000688853-0004-0014-01-01-4 ─┐



B.

tussen 13 juli 1988 en 17 oktober 1988

te hebben uitgevoerd

en van dan af tot 1 oktober 1991

te hebben instandgehouden,

nl. een garage in hout (3,5 m x 7 m) te hebben opgericht,

C.

tussen 17 maart 1991 en 28 maart 1991

te hebben uitgevoerd

en van dan af tot 1 oktober 1991

te hebben instandgehouden,

nl. een reliëfwijziging met parking in beton te hebben opgericht.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der hypotheken 3° kantoor te Antwerpen, dd. 3/2/1994, boek 1222, deel 15, nummer 1691

de eigendomsakte verleden door notaris

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

PAGE 01-00000688853-0005-0014-01-01-4



- op 6 juli 1995 door de burgerlijke partij DE GEMEENTE tegen al de beschikkingen
- op 7 juli 1995 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen al de beschikkingen op strafrechtelijk gebied, tegen de beklaagden en
- op 7 juli 1995 door de beklaagden en tegen al de beschikkingen

van het vonnis, op tegenspraak gewezen op 26 juni 1995 door de rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen, kamer 25, waarbij beslist werd:

VEROORDEELT ieder der beklaagden voor de vermengde feiten A, B en C

tot een geldboete van VIJFHONDERD FRANK.

Verplicht elke veroordeelde tot het betalen van een bijdrage van tien frank en tot 1/2e van de kosten van het geding belopende op 1.896 frank, en tot een vergoeding van 1.000 frank.

Zegt dat de geldboeten vermeerderd zijn met 790 decimes per frank, en de bijdragen vermeerderd zijn met 1990 decimes per frank, zodat die geldboeten elk 40.000 frank en die bijdragen 2.000 frank elk bedragen.

bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebreke van betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op 3 maanden per boete.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van de geldboete uitgesproken ten laste van eerste veroordeelde wordt uitgesteld voor een termijn van DRIE jaar vanaf heden, behalve TWEEHONDERD FRANK EFFECTIEF of een vervangende gevangenisstraf van 2 maanden.

Stelt de behandeling van de gevorderde herstelmaatregel onbepaald uit in afwachting van een definitieve regeling van het gebied waarin de eigendom van eerste beklagde gelegen is.

OP BURGERLIJK GEBIED

PAGE 01-00000688853-0006-0014-01-01-4



Verklaart de vordering ontvankelijk doch wijst ze af als ongegrond.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 21 september 2016.

Mevrouw de voorzitter werd gehoord in haar verslag.

Het Openbaar Ministerie werd gehoord in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering.

DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VOOR DE PROVINCIE ANTWERPEN komt vrijwillig tussen als eiser tot herstel; deze partij werd gehoord in haar middelen, ontwikkeld door mr. Johan Claes, advocaat bij de balie te Antwerpen.

HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE GEMEENTE komt vrijwillig tussen als eiser tot herstel; deze partij werd gehoord in haar middelen, ontwikkeld door mr. August Meeusen, advocaat bij de balie te Antwerpen.

De burgerlijke partij DE GEMEENTE werd gehoord in haar middelen, ontwikkeld door mr. August Meeusen, advocaat bij de balie te Antwerpen.

De beklaagden werden gehoord in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door hun raadslieden, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken;

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen van het Openbaar Ministerie en van de beklaagden, naar vorm en termijn regelmatig, zijn ontvankelijk.



De burgerlijke partij de gemeente vermeldt in besluiten neergelegd ter griffie op 18 mei 2016 dat zij haar hoger beroep niet langer als burgerlijke partij handhaaft en zij doet derhalve afstand van dit hoger beroep. Bij aanvullende, hernemende en samenvattende conclusie neergelegd ter griffie op 9 september 2016 stelt het hof vast dat de gemeente niet langer afstand doet van het hoger beroep maar zich naar de wijsheid van het hof gedraagt met betrekking tot haar burgerlijke vordering en verzoekt het hof de vordering tot vrijwaring van beklaagden als onontvankelijk minstens ongegrond af te wijzen. Dit impliceert dat de Gemeente niet langer afstand doet van haar hoger beroep.

Het hoger beroep van de burgerlijke partij de gemeente , naar vorm en termijn regelmatig, is eveneens ontvankelijk.

4.2. Actualisering van de feiten der tenlastelegging

Met ingang van 1 september 2009 maken de feiten een inbreuk uit op het artikel 4.2.1.1° a) en c) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (V.C.R.O. – Besluit van de Vlaamse regering houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening d.d. 15 mei 2009, B.S. 20.08.2009); het past om de omschrijving van de aan de beklaagden ten laste gelegde feiten dan ook als dusdanig te actualiseren.

De feiten zelf, voorwerp van de strafvordering, blijven hierdoor ongemoeid en beklaagden werden daarvan in kennis gesteld door de nota van het Openbaar Ministerie zoals aan het strafdossier gevoegd bij kantschrift van 2 november 2015 en de beklaagden hebben zich daarop kunnen verdedigen.

4.3. Vrijwillige tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente en de stedenbouwkundige inspecteur als eiser tot herstel

Bij besluiten neergelegd ter griffie van 17 mei 2016 komt de stedenbouwkundige inspecteur vrijwillig tussen in deze procedure als eiser tot herstel. Bij besluiten neergelegd ter griffie op 18 mei 2016 komt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente eveneens tussen als eiser tot herstel.

De eiser tot herstel kan zich formeel als procespartij manifesteren in elke stand van het geding zelfs voor de eerste maal in graad van hoger beroep ongeacht van welke overheid de initiële herstellvordering uitging (Cass. 24 februari 2004, AR P.0311.43 N). Immers, de



herstelvordering werd rechtsgeldig aanhangig gemaakt door de voorafgaande vordering van het bestuur zijnde een proces-verbaal van 7 juni 1991 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente verwijzend naar de notulen van het schepencollege van 14 mei 1991 (stuk 13 strafdossier) en een proces-verbaal van 11 oktober 1991 (stuk 19). Het feit dat zowel het college van burgemeester en schepenen als de stedenbouwkundige inspecteur zich als procespartij voor de eerste maal in hoger beroep manifesteren, betekent niet dat er een nieuwe vordering wordt aanhangig gemaakt.

In besluiten neergelegd ter griffie op 10 september 2016 verzoeken beklaagden andermaal de zaak uit te stellen om besluiten op te stellen. Dit verzoek is volledig ten onrechte en bovendien achterhaald gezien het hof op verzoek van beklaagden op de zitting van 15 juni 2016 de zaak hebben uitgesteld om hen toe te laten besluiten op te stellen zodat de rechten van verdediging werden gewaarborgd.

4.4. Motivering ten gronde

4.4.1. Op strafrechtelijk gebied

De beklaagden en worden vervolgd voor feiten van oprichting en instandhouding te :

- *A. tussen 1 januari en 13 juli 1988 te hebben uitgevoerd en van dan af tot 1 oktober 1991 te hebben in stand gehouden nl. een fundament in betonbalken met houten chalet te hebben opgericht*
- *B. tussen 13 juli 1988 en 17 oktober 1988 te hebben uitgevoerd en van dan af tot 1 oktober 1991 te hebben in stand gehouden nl. een garage in hout (3,5 m x 7 m) te hebben opgericht*
- *C. tussen 17 maart 1991 en 28 maart 1991 te hebben uitgevoerd en van dan af tot 1 oktober te hebben in stand gehouden nl. een reliëfwijziging met parking in beton te hebben opgericht.*

De constructies bevinden zich in een zone voor dag- en verblijfsrecreatie overeenkomstig het gewestplan , goedgekeurd bij KB van 3 oktober 1979.



Deze feiten van instandhouding met betrekking tot de feiten sub A., sub B. en sub C. zijn gelegen in een zone voor verblijfsrecreatie, zijnde een niet ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van artikel 1.1.2.10° V.C.R.O.

Derhalve geldt voor dergelijke feiten geen strafsanctie meer in overeenstemming met artikel 6.1.1. derde lid V.C.R.O. zodat de beklaagden voor deze feiten van instandhouding dienen ontslagen van verdere rechtsvervolging.

Vermits deze feiten van instandhouding niet meer strafbaar zijn, stelt het hof dat er geen eenheid van opzet is met de feiten van de oprichting zoals voorzien sub A., B. en C.

Het hof stelt vast dat dat deze feiten van oprichting voorzien sub A., B. en C. verjaard zijn.

4.4.2. Op burgerrechtelijk gebied

Over de illegaliteit van de constructies (houten chalet, garage in hout en reliëfwijziging met parking) die het voorwerp uitmaakten van het inmiddels verjaarde oprichtingsmisdrijf en het inmiddels opgeheven strafbaar karakter van het instandhoudingsmisdrijf bestaat geen discussie.

De gemeente stelde zich burgerlijke partij ter zitting voor de eerste rechter op 15 mei 1995 en vorderde 1 frank provisioneel.

Op het ogenblik van de burgerlijke partijstelling van de gemeente tot het bekomen van 1 frank provisionele schadevergoeding waren de feiten in hoofde van beklaagden enerzijds nog strafbaar (instandhouding) en anderzijds nog niet verjaard (oprichting). Het hof dient derhalve nog te oordelen over de burgerlijke vordering die tijdig werd ingesteld voor de opheffing van de strafbaarheid en voor de verjaring van de feiten.

Het opheffen van het strafbaar karakter van de feiten van instandhouding heeft niet tot gevolg dat de strafrechter ontslagen wordt om over de burgerlijke vordering uitspraak te doen (Cass. 20 januari 2004 AR P.031189F).

De eerste rechter verklaarde deze burgerlijke vordering ontvankelijk doch ongegrond.

De gemeente, die zich overigens naar de wijsheid van het hof gedraagt, toont echter geen morele noch andere schade aan zodat haar vordering als ongegrond wordt afgewezen.



4.4.3. Met betrekking tot de herstelvorderingen

In zoverre de herstelvorderingen van zowel het college van burgemeester en schepenen van de gemeente als van de stedenbouwkundige inspecteur zijn geënt op de voormelde feiten sub A., B. en C. van instandhouding van handelingen kunnen deze herstelvorderingen, in overeenstemming met artikel 6.1.1. laatste lid V.C.R.O. met ingang van 1 september 2009 niet langer worden ingewilligd aangezien de instandhouding immers op het ogenblik van de uitspraak niet langer meer strafbaar is gesteld.

In zoverre de herstelvorderingen van zowel het college van burgemeester en schepenen van de gemeente als van de stedenbouwkundige inspecteur zijn geënt op de voormelde feiten van oprichting, stelt het hof vast dat een herstelvordering werd ingediend:

- door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente op 14 mei 1991 (houten chalet en garage: zie uittreksel uit het notulenboek stuk 13 a) en 1 oktober 1991 (reliëfwijziging met parking in beton: uittreksel notulenboek stuk 19 a) op straffe van een dwangsom van 2.000 bfr. Bij besluiten neergelegd ter griffie op 9 september 2016 vordert het college van burgemeester en schepenen nog steeds de afbraak van *de houten chalet en garage, de reliëfwijziging met parking in beton* binnen een termijn door het hof te bepalen op straffe van een dwangsom van 50 euro.
- de stedenbouwkundige inspecteur komt vrijwillig tussen als eiser tot herstel bij besluiten neergelegd ter griffie op 17 mei 2016 en formuleert een herstelvordering waarbij de afbraak van *de houten chalet, garage, de verharding, het terras, de trap en de reliëfwijziging* wordt gevorderd binnen een termijn van 1 jaar na het in kracht van gewijsde gaan van het tussen te komen arrest op straffe van een dwangsom van 50 euro per dag vertraging.

Het hof stelt vast dat:

- beide herstelvorderingen verschillend zijn,
- de herstelvordering van de stedenbouwkundige inspecteur werd ingesteld bij besluiten neergelegd ter griffie op 17 mei 2016.

De vraag rijst dan of de herstelvordering van de stedenbouwkundige inspecteur werd ingesteld voor het verval van de strafvordering.



Alvorens te oordelen over de ontvankelijkheid en de gegrondheid van de herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur gebaseerd op de feiten sub A., B. en C. met betrekking tot de oprichting, beveelt het hof de debatten te heropenen teneinde de stedenbouwkundige inspecteur toe te laten standpunt in te nemen of zijn herstellvordering werd ingesteld voor het verval van strafvordering.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 186, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek
- 146 lid 3 en 4 van het decreet van 18 mei 1999
- 6.1.1. lid 3 en 4 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878
- 3 van de wet van 17 april 1878

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak;

Verklaart de hogere beroepen van de beklaagden, het Openbaar Ministerie en de burgerlijke partij de gemeente ontvankelijk;

Verleent akte aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente en aan de stedenbouwkundige inspecteur voor de provincie Antwerpen van hun onderscheiden vrijwillige tussenkomsten als eiser tot herstel;



Op strafrechtelijk gebied

Actualiseert de feiten van de tenlastelegging zoals voormeld omschreven (rubriek 4.2.) ;

Stelt vast dat er geen strafsanctie meer geldt voor de feiten sub A., B. en C. met betrekking tot de feiten van instandhouding en ontslaat de beklaagden van verdere rechtsvervolging;

Stelt vast de feiten sub A., B. en C. met betrekking tot de oprichting verjaard zijn;

Op burgerrechtelijk gebied

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij de gemeente Schilde ontvankelijk doch ongegrond;

Met betrekking tot de herstellvorderingen

Stelt vast dat met betrekking tot de tenlastelegging zoals hierbij geactualiseerd, de herstellvorderingen van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente en van de stedenbouwkundige inspecteur voor de provincie Antwerpen niet langer kunnen worden ingewilligd in zoverre geënt op de feiten van instandhouding;

Alvorens te oordelen over de ontvankelijkheid en de gegrondheid van de herstellvorderingen van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente en van de stedenbouwkundige inspecteur met betrekking tot de feiten sub A., B. en C. geënt op de feiten van oprichting, beveelt het hof om redenen zoals hoger uiteengezet een heropening der debatten op de terechtzitting van woensdag 8 februari 2017 om 15.00 uur;

De kosten

Laat de kosten van de strafvordering in beide aanleggen ten laste van de Staat;

Houdt de kosten met betrekking tot de herstellvorderingen aan;

Verwijst de burgerlijke partij de gemeente tot de kosten van haar stelling in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 46,32 euro.



Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, twaalfde kamer, samengesteld uit:

L. Knapen raadsheer d.d. voorzitter

J. Daenen raadsheer

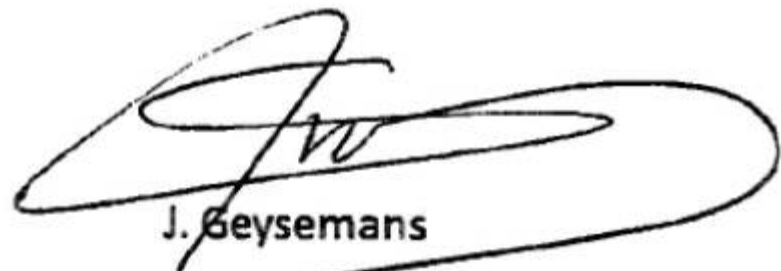
J. Decoker raadsheer

en in openbare terechtzitting van 12 oktober 2016

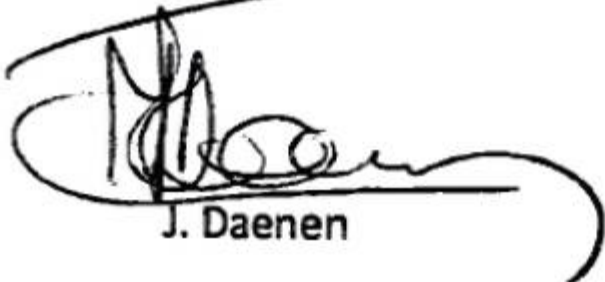
uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

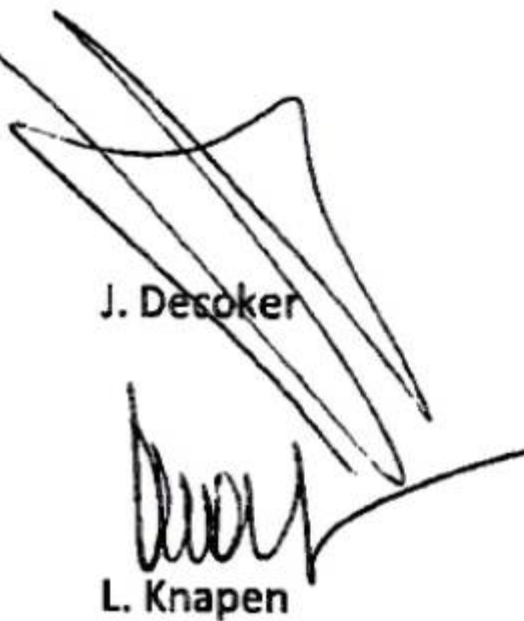
met bijstand van griffier J. Geysmans



J. Geysmans



J. Daenen



J. Decoker



L. Knapen

